

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9CoCsp/72/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618206207
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7618206207.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951 proti žalovanej: Q. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom v K., Z. XXX/XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Ján Buroci s.r.o., so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Za Šestnástkou 17, o zaplatenie 1.213,33 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 1.7.2021 č.k. 8Csp/159/2018 - 312

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia zamietol žalobu, ktorou sa žalobca pôvodne domáhal voči žalovanej zaplatenia 1.213,33 eur s prísl. Rozhodol tak potom, ako skorším rozsudkom zo dňa 23.7.2019 č.k. 8Csp/159/2018-181 právoplatne zastavil konanie, čo do zaplatenia sumy 180,35 eur a potom ako Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 15.7.2020 sp.zn. 9Co/359/2019 zrušil rozsudok v jeho zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania a v zrušenom rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Predmetom konania tak zostal nárok žalobcu v zostávajúcej časti, o ktorom rozhodol súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom tak, že žalobu zamietol.

2. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že strany sporu uzavreli dňa 19.10.2012 úverovú zmluvu, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 2.000,00 eur s ročnou úrokovou sadzbou 12,9 % s dojednanou výškou splátky 29,93 mesačne s počtom splátok 120, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci a s konečnou splatnosťou úveru 17.10.2022. RPMN bola v zmluve dojednaná vo výške 15,79 %, priemerná RPMN ku dňu podpisu zmluvy uvedená vo výške 19,08 %. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sa stali Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s.. Listom zo dňa 22.12.2015 žalobca upozornil žalovanú na možnosť predčasného zosplatenia úveru a listom zo dňa 17.9.2018 vyzval žalobca žalovanú na predčasné splatenie úveru. Pohľadávka žalobcu ku dňu predčasného zosplatenia dňa 17.9.2018 predstavovala 1.345,17 eur s prísl. Výzva na predčasné splatenie úveru bola žalovanej doručená dňa 20.9.2019 a podľa doručienky predloženej žalobcom zásielku prevzal manžel žalovanej.

3. Po právnom posúdení veci v zmysle § 1 ods. 2, § 7 ods. 1, 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z.z.“), čl. 26 preambuly Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady

87/102/EHS, § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka vychádzal z názoru, že na daný zmluvný vzťah sa vzťahujú predpisy Občianskeho zákonníka o spotrebiteľoch a zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko zmluva spĺňa náležitosti § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. Uzavrel, že zo strany žalobcu došlo na základe výzvy zo dňa 17.9.2018 k predčasnej splatnosti úveru, ktorá zásielka bola doručená v súlade s čl. IX.A, bodom 4 Všeobecných obchodných podmienok Prima banky Slovensko, a.s. a ktorá sa považuje za doručenú, ak sa okrem adresáta odovzdá občanovi - dospelaj osobe, ktorá býva s adresátom v spoločnej domácnosti.

4. Z prepočtu výšky mesačnej splátky uvedenej v zmluve 29,93 eur s počtom splátok 120 je podľa názoru súdu prvej inštancie zrejmé, že žalovaná za úver vo výške 2.000,00 eur uhradza aj iné náklady, ako sú uvedené v zmluve, čo má vplyv na výšku RPMN. RPMN je v zmluve uvedená nesprávne, nakoľko nezohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. Žalovanej bol poskytnutý zo strany žalobcu úver, preto bolo len v jeho kompetencii ako sa rozhodne predmetný úver spravovať, je však neprípustné, aby náklady s takouto činnosťou označené ako poplatok za správu účtu znášala žalovaná ako spotrebiteľka. Navyše, ak nie je jej poskytnuté žiadne protiplnenie. Nakoľko v zmluve nie sú uvedené všetky predpoklady na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov tak, ako vyplýva z § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z., danú zmluvu je potrebné považovať podľa § 11 ods. 1 písm. b/ spomínaného zákona za bezúročnú a bez poplatkov.

5. Súd prvej inštancie zamerl svoju pozornosť aj na zodpovedanie otázky, či žalobca splnil povinnosť ustanovenú v § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. a to, či skúmal bonitu klienta s odbornou starostlivosťou. V zmysle tohto zákona nepostačuje len formálne zistenie základných informácií o výške príjmov a výdavkov spotrebiteľa, ale je potrebné preukázať aj odborné posúdenie. Veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, ale aj skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je podľa názoru súdu prvej inštancie kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Informácie o tom, či zmluvu uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Je povinnosťou veriteľa informácie zhromaždiť, vyhodnotiť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Povinnosťou spotrebiteľa poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne zabezpečiť ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver je potrebné chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí o.i. analyzovať aj spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak aj stranu výdavkov, vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza len niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

6. Súd prvej inštancie daný zmluvný vzťah posudzoval ako vzťah spotrebiteľský, na ktorý je potrebné aplikovať predpisy na ochranu spotrebiteľa. Zák. č. 129/2010 Z.z. v ust. § 7 ods. 1 vyžaduje pred založením zmluvného vzťahu so spotrebiteľom zo strany dodávateľa skúmať bonitu klienta s odbornou starostlivosťou, to znamená s vyšším stupňom obozretnosti a odbornosti. Pre naplnenie podmienok v zmysle tohto zákonného ustanovenia nepostačuje len formálne zistenie základných informácií o výške príjmov a výdavkov spotrebiteľa, ale aj ich preukázanie a odborné posúdenie. Veriteľ pri posúdení úverovej schopnosti klienta je povinný brať na zreteľ existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky ale i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Je povinnosťou veriteľa získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú len také informácie o príjmoch a výdavkoch, z

ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne zabezpečovať aj ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi. Dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak aj stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

7. Súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca pred uzavretím zmluvy neskúmal bonitu žalovanej dostatočne. Už zo žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru vyplynulo, že žalovaná zo svojho príjmu splácala úvery vo výške 200,00 eur a povolené prečerpanie 45,00 eur. V žiadosti uviedla priemerný čistý mesačný príjem vo výške 570,00 eur. Žalobca pri skúmaní bonity žalovanej nezisťoval ďalšie informácie o príjmoch a výdavkoch žalovanej, spojené s bývaním, zdravotným stavom, vyživovacie povinnosti a podobne, teda neanalyzoval osobný a domáci rozpočet žalovanej. Z predloženého výpisu zo spoločného registra bankových informácií pritom vyplýva, že v roku 2012 bolo odmietnutých 16 žiadostí žalovanej o osobný úver a o povolenie debetu na bežnom účte. Už z toho vyplýva, že príjmy na úhradu výdavkov žalovanej nestačili, čo potvrdzujú aj ďalšie úvery, ktoré jej boli žalobcom následne v rokoch 2013-2014 poskytnuté. Nároky žalobcu z týchto zmlúv sú predmetom konaní vedených pred Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp.zn. 7Csp/159/2018 a 5Csp/159/2018.

8. Takéto konanie žalobcu vyhodnotil súd prvej inštancie ako hrubé porušenie povinností v zmysle §7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., čo má za následok, že úver je potrebné v zmysle §11 ods. 2 spomínaného zákona považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca tak má nárok len na vrátenie rozdielu medzi sumou poskytnutej istiny 2.000,00 eur a sumou žalovanou uhradenou vo výške 2.157,65 eur, ktorá túto sumu presahuje, a ktorá skutočnosť v konaní nebola spornou. Na základe týchto úvah žalobu zamietol.

9. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 v spojení s § 256 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 70,28%. Žalobca bol úspešný v časti istiny 180,35 eur, v ktorej časti bolo konanie zastavené, nakoľko túto sumu v priebehu konania žalovaná uhradila. Žalovaná bola úspešná čo do zaplatenia sumy 1.032,98 eur, teda v rozsahu 85,14%. Celková úspešnosť žalovanej je tak 70,28% (85,14%-14,86%).

10. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie. Uplatnil náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania vytkol súdu prvej inštancie, že nesprávne posúdil absenciu náležitostí vyplývajúcich v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z. v predmetnej zmluve. Všetky predpoklady použité na výpočet RPMN sú v zmluve uvedené, pričom ide o výšku úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úrokovú sadzbu, anuitnú splátku, poplatok za poskytnutie úveru a poplatok za správu úverového účtu, ako aj dátum zmluvy. Zákon nepožaduje uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN a ani konkrétne uviesť predpoklady pre výpočet RPMN tak, aby boli v zmluve špeciálne označené. Zákon stanovuje, že sa majú tieto predpoklady v zmluve uviesť, čo žalobca splnil. V tej súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/183/2020 a iné rozhodnutia krajských súdov, ktoré v odvolaní aj konkretizuje. Nestotožnil sa ani s názorom súdu prvej inštancie, že by pri uzavretí zmluvy nespĺnil svoju povinnosť v zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. konať s odbornou starostlivosťou. Pri posudzovaní bonity žalovanej zobrala banka do úvahy zdroje informácií, a to údaje zo spoločného registra bankových informácií, ktoré preukazujú, že žalovaná ku dňu žiadosti nemala žiadne dlžné splátky a nebola v omeškaní, čiže svoje záväzky plnila riadne a včas; údaje poskytnuté žalovanou v žiadosti o poskytnutie úveru a report zo Sociálnej poisťovne, z ktorého je zrejmé, že bola zamestnaná u zamestnávateľa, ktorého IČO je uvedené. Z ust. § 7 spomínaného zákona nevyplýva, že by žalobca mal použiť všeobecný vzorec, podľa ktorého by sa dala vypočítať schopnosť dlžníka splácať úver. Zákon len špecifikuje hrubé porušenie povinností skúmať schopnosť splácať úver. Za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinného stavu spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Tieto povinnosti žalobca neporušil. Vykonal riadne dopyt do úverového rámca, zistil, že žalovaná nemá žiadne zostávajúce záväzky pre omeškané splátky, prípadne iných úveroch. Žalovaná po poskytnutí úveru dlhodobo nemala problém splácať úver, čo je zrejmé z prehľadu splácania úveru do predčasného zosplatenia. Žalovaná viac ako 5 rokov dodržiavala

svoju platobnú disciplínu a úver splácala. V tej súvislosti poukázal na viacero rozhodnutí krajských súdov podporujúcich jeho názor.

11. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla potvrdiť rozsudok ako vecne správny a uplatnila náhradu trov odvolacieho konania. Podľa jej názoru žalobca objektívne nezistil, že by mohla splácať ďalší úver v čase uzavretia úverovej zmluvy. V súčasnosti eviduje súd 10 archívnych spisov a 8 živých spisov žalovanej. Žalovaná sa dlhodobo brodí v úverovej špirále spotrebiteľských úverov. Skutočnosť, že žalovaná spočiatku splácala úvery má nulovú výpovednú hodnotu, nesvedčí o tom, či bola schopná splácať úver. Žalovaná získavala úvery, aby mohla uhradiť skorší úver, čo nie je dôkazom o možnosti a schopnosti splácať úver, ale opakom tejto skutočnosti. Bez zistenia nákladov rodiny je vylúčené zistiť, aká suma ostáva na splácanie nového úveru.

12. Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovanej zotrval na svojej odvolacej argumentácii.

13. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

14. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 30.11.2022 o 9,30 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202/II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 25.11.2022 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

15. Žalobca v odvolaní namieta odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. teda, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

17. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

18. Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

19. K odvolacím námietkam a dôvodom uvedeným súdom prvej inštancie odvolací súd dopĺňa nasledovné:

20. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca ako veriteľ pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovanej ako spotrebiteľa splácať poskytnutý spotrebiteľský úver v zmysle ust. § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého veriteľ je pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

21. Žalobca v priebehu konania predložil dôkazy, ktorými sa snažil preukázať, že postupoval s odbornou starostlivosťou pri skúmaní tzv. bonity klienta v súlade s ust. § 7 ods. 1 citovaného vyššie. Tvrdil, že zohľadnil všetky kritéria uvedené v tomto zákonom ustanovení a tiež dostatočným spôsobom zistil informácie o príjmoch a výdavkoch žalovanej, ktoré analyzoval, pričom vychádzal nielen z údajov predložených žalovanou v žiadosti o poskytnutie úveru, ale aj z dôkazov, ktoré si zabezpečil z verejných zdrojov, a to zo spoločného registra bankových informácií a tiež z reportu zo Sociálnej poisťovne.

22. Z judikatúry Súdneho dvora EÚ vyplýva, že čl. 8 ods. 1 Smernice 2008/48/ES, na ktorého implementáciu slúži § 7 zák. č. 129/2010 Z.z. sa má vykladať v tom zmysle, že síce nebráni, aby bolo ohodnotenie úverovej bonity klienta uskutočnené len na základe ním predložených informácií, avšak za predpokladu, že sú tieto informácie dostatočné a že k obvyčajným vyhláseniam spotrebiteľa sú pripojené dôkazy (rozsudok Súdneho dvora EÚ z 18. decembra 2014 vo veci C-449/13).

23. Podľa názoru odvolacieho súdu za dostatočné sa považujú len také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver treba chápať ako situáciu, keď v závislosti od frekvencie splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/ domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Dodávateľ tak musí o.i. analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak aj stranu výdavkov, vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza len niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

24. Niet pochyb o tom, že v čase uzavretia zmluvy žalovaná už splácala dva ďalšie úvery a jej mesačné výdavky podľa ňou uvedených údajov v žiadosti o poskytnutie úveru činili 245,00 eur spolu s povoleným prečerpaním. V žiadosti žalovaná uviedla, že jej priemerný mesačný čistý príjem iní 570,00 eur. Napriek takto zisteným nepriaznivým finančným pomerom, žalobca v konaní nepredložil žiaden dôkaz o tom, akým spôsobom analyzoval osobný/domáci rozpočet žalovanej, a to tak stranu príjmov, ako aj stranu výdavkov a teda či zhodnotil, či žalovaná sa nenachádza v takej finančnej situácii, ktorá by jej neumožňovala splácať poskytnutý úver tak, aby sa nedostala do úverovej špirály. V konaní žiadnym spôsobom nebolo preukázané dopytovanie, resp. zisťovanie akýchkoľvek výdavkov na strane žalovanej, ktoré by uskutočnil žalobca v súvislosti s posúdením jej bonity. Bez povšimnutia nemôže zostať tá skutočnosť, že v čase uzavretia zmluvy už bolo v roku 2012 odmietnutých 16 žiadostí žalovanej o osobný úver a o povolenie debetu na bežnom účte, ako vyplynulo z výpisu zo spoločného registra bankových informácií. Tejto informácii žalobca nevenoval žiadnu pozornosť a v tomto smere nevykonal žiadne šetrenie, ktorým by overil bonitu žalovanej. Z toho možno vyvodiť, že prístup žalobcu k skúmaniu schopnosti žalovanej splácať poskytnutý úver bol čisto formálny, laxný, bez toho, aby z ním uvedených zistení a šetrení vyvodil akýkoľvek záver. Možno preto uzavrieť, že žalobca aktívne nezabezpečoval ďalšie potrebné objektívne zistiteľné informácie o žalovanej tak, aby tieto mohol riadne vyhodnotiť.

25. Správne preto uzavrel súd prvej inštancie, že žalobca svojim formálnym prístupom pri overovaní bonity žalovanej hrubo porušil svoje povinnosti vyplývajúce z ust. § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z.. Nemal k dispozícii žiadne údaje potrebné k preskúmaniu bežných výdavkov a príjmov žalovanej, na ktoré sa žiadnym spôsobom nedopytoval a uspokojil sa len s odpoveďou Sociálnej poisťovne a spoločného registra bankových informácií, ktoré údaje je potrebné považovať za nedostatočné.

26. Zo zistených skutočností podľa názoru odvolacieho súdu je možné prijať záver, že došlo k naplneniu hypotézy právnej normy, ktorá zakladá hrubé porušenie povinnosti veriteľa overiť si schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, v dôsledku čoho sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

27. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vrátane výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

28. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnej žalovanej priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).